

روابط پرتنش شاه و آمریکا؛ از حمایت تا بدبینی

۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۵ ساعت ۱۶:۰۰

در سال ۱۳۳۶، محمدرضا پهلوی در بدترین دوران روابط خود با آمریکا قرار گرفت. دولت منوچهر اقبال نمی‌توانست رضایت کامل سیاست آمریکا را جلب کند.

آمریکا یکی از بزرگ‌ترین حامیان سیاسی محمدرضا پهلوی بود. با این حال در طول سلطنت محمدرضا پهلوی روابط ایران با آمریکا در حالت بحرانی نیز قرار گرفت. البته منظور از رابطه ایران رابطه شخص شاه با آمریکا بود. این بحران‌ها معمولاً ناشی از بدبینی شاه نسبت به برخی از اشخاص بود:

«در سال ۱۳۳۶، محمدرضا پهلوی در بدترین دوران روابط خود با آمریکا قرار گرفت. دولت منوچهر اقبال نمی‌توانست رضایت کامل سیاست آمریکا را جلب کند. اقبال در محافل سیاسی به عنوان «غلام خانه زاد» شناخته می‌شد. در این جو آشفته اقبال می‌کوشید تا با بند بازی سیاسی میان سفارت‌های آمریکا و انگلیس در قدرت بماند ولی آمریکایی‌ها به او با دید بی‌اعتمادی می‌نگریستند و او را یک مهره انگلیسی می‌شمردند. در مقابل باید انگلیسی‌ها از اقبال حمایت می‌کردند ولی شبکه متنفذ عوامل بریتانیا در ایران زیر نفوذ بلا معارض اسدالله علم قرار داشت که اقبال را مهمترین رقیب خود می‌شناخت. لذاست که در دوران اقبال شاهد توطئه‌های گسترده‌ای علیه دولت او توسط باند علم هستیم. این توطئه‌ها عملاً دولت اقبال را فلج کرد و عوامل علم مستقیم و غیر مستقیم بی‌کفایتی اقبال را به سفارت‌های آمریکا و انگلیس القا می‌کردند تفتین و تحریکات علی‌امینی در واشنگتن نیز، که در این زمان مغازه گرمی را علم آغاز کرده بود. مسلماً در اثبات بی‌لیاقتی شاه و اقبال به مقامات کاخ سفید بی‌اثر نبود. در چنین شرایط اقبال به سرعت به تغییر در کابینه خود دست می‌زد و مهره‌های متحجر و آنگلو فیل چون علی اصغر حکمت را با مهره‌هایی که به نظر او مطبوع آمریکایی‌ها بودند عوض می‌کرد مع هذا علم حاضر به همکاری نبود و همین برای فلج کردن دولت اقبال کفایت می‌کرد.»

منبع: رجال عصر پهلوی به روایت اسناد ساواک، علی‌امینی، تهران، مرکز بررسی اسناد تاریخی، ۱۳۷۹، ص ۲۱

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/50281> بدبینی - حمایت آمریکا - شاه - پرتنش روابط